

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816201195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5816201195.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36 062 235, v konaní zastúpená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., X. E. XXX, o zaplatenie 38 703,31 eur s prísl., na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 5C/42/2016-101 zo dňa 25. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu ponecháva nedotknutým vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.356,84 eur, vrátane lehoty splatnosti.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.356,84 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Východiskovo za nesporné vyhodnotil, že dňa 13.08.2000 došlo k poistenej udalosti - nehode, v rámci ktorej žalovaný zveril vedenie vozidla O. U., ktorá nemala vodičské oprávnenie, pričom spolujazdcom bol žalovaný, ktorý bol v súvislosti s utrpenými zraneniami uznaný za invalidného a Sociálnou poisťovňou mu je vyplácaný invalidný dôchodok. Tiež nebolo sporným, že žalobca, u ktorého bolo predmetné vozidlo v čase nehody poistené, vyplatil dňa 03.12.2015 Sociálnej poisťovni na základe výzvy zo dňa 25.11.2015 sumu 1356,84 eur ako náhradu za vyplatený invalidný dôchodok za obdobie od 11/2014 - 10/2015 (v rozsahu 30 % žiadanej náhrady). Žalobca je preto oprávnený uplatniť si náhradu tohto poistného plnenia proti žalovanému titulom postihového práva podľa § 11 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsahu a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „vyhláška“). Súd prvej inštancie teda v tejto časti - čo do zaplatenia istiny 1.356,84 eur - žalobe vyhovel.

2.Vo zvyšnej časti - ohľadne nároku na náhradu vyplateného bolestného 285,47 eur a sťaženia spoločenského uplatnenia 37.061 eur - okresný súd žalobu zamietol. Vychádzal z toho, že v konaní vedenom tamojším súdom pod sp. zn. 1C/33/2008 bola žalovanému (v procesnej pozícii žalobcu) proti žalobcovi (v procesnej pozícii žalovaného) priznaná suma 37.346,47 eur titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorú sumu žalobca uhradil žalovanému na účet jeho právneho zástupcu dňa 26.01.2016. Náhradu tohto plnenia si následne žalobca uplatňuje v tomto konaní podľa § 11 ods. 1 písm. e) vyhlášky v spojení s § 3 ods. 2 vyhlášky. Súd prvej inštancie tu zdôraznil, že nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia je nárokom nemajetkovej povahy, ktorý je viazaný výlučne na osobu poškodeného. V rámci poškodenia zdravia sa odškodňujú bolesti spojené s liečením a sťaženie spoločenského uplatnenia - t.j. stav v súvislosti s poškodením na zdraví, práve preto, že má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných

a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Už pri posudzovaní (ne)dôvodnosti tohto nároku súd berie do úvahy aj zavinenie poškodeného. Týmto spôsobom postupoval súd v konaní sp. zn. 1C/33/2008, v ktorom ustálil spoluvinu žalovaného na poškodení jeho zdravia v rozsahu 2/3-ín práve z dôvodu, že k nehode došlo tak, že žalovaný umožnil viesť motorového vozidlo O. U., ktorá v čase nehody nemala vodičské oprávnenie, keďže mala 15 rokov. Súd teda zohľadnil všetky kritériá vzniku škodovej udalosti (vrátane mimoriadneho sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 35 násobku základného bodového ohodnotenia oproti žiadanému 40 násobku), čiže aj dôsledky vplyvu poškodenia, ktoré obmedzujú osobu žalovaného prakticky vo všetkých oblastiach jeho života - pracovnej (invalidný dôchodca, rodinného - odkázaný na sprievod blízkych a bez reálneho predpokladu na založenie vlastnej rodiny, spoločenskej - sprievod svojho opatrovníka a aj kultúrnej). Výsledkom je priznanie náhrady škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia so zohľadnením všetkých kritérií vrátane miery zavinenia samotného poškodeného. Túto náhradu vyplatil žalobca žalovanému a následne žiada poskytnuté plnenie od neho späť. Takýto postup hoci by bol zákonný, podľa okresného súdu by v žiadnom prípade nebol spravodlivý a vymykalo by sa hlavnému účelu odškodniť poškodeného v súvislosti s preukázateľnými následkami škodovej udalosti pre jeho životné úkony, pre ktorý účel (okrem iných) sa aj poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzatvára. Išlo by o postup hrubo porušujúci spravodlivosť ako všeobecnú rovnosť. Argumentoval, že sudca má povinnosť rozhodnúť contra legem a konflikt medzi spravodlivosťou a právnou istotou je možné riešiť len tak, že pozitívne právo, zaisťované predpismi a mocou, má prednosť aj vtedy, ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné, okrem prípadu, ak rozpor medzi pozitívnym zákonom a spravodlivosťou dosiahne tak neznesiteľnej miery, že zákon musí ako "nenáležitú právo spravodlivosti ustúpiť" (Radbruchova formula).

3. Okrem toho priznanie nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý nárok žalobca vyplatil žalovanému a podanou žalobou sa domáha jeho nahradenia späť sa súdu javí ako rozporné s dobrými mravmi § 3 ods. 1 OZ. Následkom výkonu práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi, ktoré má sankčnú povahu, je preto neposkytnutie ochrany práva, resp. odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu nutného k vzniku právneho vzťahu medzi oprávnenou a povinnou osobou. Súd zisťuje, či sa výkon práva prieči dobrým mravom v danom čase a na danom mieste podľa objektívnych kritérií, nezávisle na vedomí a vôli toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva (nezávisle na zavinení). Judikatúra hovoriaca o výkone súkromných práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi zdôrazňuje komplexnosť posudzovania konkrétnych situácií, v ktorých by sa dôsledky ustanovenia § 3 ods. 1 OZ mali prejaviť. Úvaha súdu musí byť v každom individuálnom prípade podložená konkrétnymi zisteniami, ktoré vedú k záveru, že výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi a to s prihliadnutím k rozhodným okolnostiam nielen na strane povinnej osoby - žalovaného ale i osoby k výkonu práva oprávnenej. Vo vzťahu k osobe žalovaného ako povinnej osobe existujú okolnosti vyššie uvedené a okrem iných aj okolnosť, že sám žalovaný je osobou postihnutou, vyradenou z pracovného procesu, ktorý nemá možnosť uhradiť (vrátiť) vyplatenú sumu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, je sám odkázaný na pomoc svojej rodiny. Priznaním žiadaného nároku by v konečnom dôsledku bola postihnutá celá jeho širšia rodina, ktorá mu poskytuje pomoc a podporu v živote a tým, že by bol žalovaný zaviazaný k plneniu, na ktoré by nestačil jeho invalidný dôchodok, by prakticky starostlivosť o žalovaného museli znášať nielen na osobnú ťarchu ale aj ťarchu materiálnu (keďže žalovaný nedostáva žiadne finančné prostriedky a aj tie čo dostane, musí následne vrátiť - invalidný dôchodok). Na strane žalobcu ako oprávneného neexistujú žiadne okolnosti, pre ktoré by sa na ňom nemalo spravodlivo požadovať, aby sa jeho právo neuskutočnilo. Žalobca je poisťovňou, ktorá má právo na náhradu súm, ktoré vyplatila z dôvodu vzniku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla proti poistnému za zákonom stanoveným podmienok, a je len na žalobcovi ako poisťovateľovi, či sa rozhodne uplatniť si náhradu všetkých vyplatených súm alebo upustí čiastočne, alebo úplne od uplatnenia svojho práva (§ 25 vyhlášky). Teda žalobca tým, že sa mu neposkytne náhrada ním vyplatených súm nebude na svojich právach dotknutý. Sama podstata poistenia spočíva v tom, aby sa v prípade vzniku škodovej udalosti, ktorá je zároveň udalosť poistnou, vyplatilo poistné plnenie na pokrytie tejto škody (celkom alebo sčasti) a ak sú splnené aj ďalšie podmienky, aby sa nahradilo (celkom alebo sčasti) vyplatené poistné plnenie. K nahradeniu vyplateného plnenia nemusí zakaždým dôjsť. Uzavrel, že v prejednávanej veci sa žalobcovi ním vyplatené bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia nenahradí s vyššie konštatovaných dôvodov, ktoré súd viedli k zamietnutiu časti žaloby.

5. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu titulom zaplateného súdneho poplatku nepriznal, keďže žalobcov úspech bol nepatrný - v rozsahu 35,05 % úspechu. Žalovaný si nárok na trovy neuplatňoval.

6. Proti tomuto rozsudku podal, čo do výroku II, ktorým súd vo zvyšnej časti zamietol, odvolanie žalobca a domáhal sa zmeny v podobe priznania celej požadovanej sumy 37.346,47 eur, alternatívne zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia na ďalšie prejednanie veci. Uviedol, že suma 37.703,31 eur, ktorej náhrady sa domáha, pozostáva z náhrady za vyplatený invalidný dôchodok vo výške 1.356,86 eur a náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 37.346,47 eur, ktoré boli žalovanému priznané rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 1C/33/2008, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS Žilina, sp.zn. 6Co/210/2015. Zdôraznil, že o nároku žalobcu na náhradu vyplatenú formou invalidného dôchodku už bolo opakovane právoplatne rozhodnuté Okresným súdom v Námestovo, resp. Krajským súdom v Žiline, ktorý navyše vo svojich rozhodnutiach poukázal na potrebu zachovania právnej istoty tak, že na určitú právne relevantnú otázku sa bude opakovane sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach musí dať rovnaká odpoveď. Okresný súd rozhodol v rozpore s uvedeným, pokiaľ žalobu o náhradu vyplateného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol. Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením okresného súdu, že je potrebné pri týchto nárokoch postupovať inak. Nakoľko súdy opakovane rozhodli, že žalobca má voči žalobcovi nárok na náhradu vyplatených invalidných dôchodkov, ktoré žalobca refunduje Sociálnej poisťovni zo zákonného poistenia žalobcu, nie je dôvod, aby súd nepriznal žalobcovi aj nárok na vyplatenie náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Účelom zákonného poistenia je síce odškodnenie poškodeného, ktorý utrpel ujmu v dôsledku prevádzky motorového vozidla, avšak neoddeliteľnou súčasťou zákonného poistenia je aj postihové právo poisťovne upravené v ust. § 11 vyhlášky. Účelom postihového práva poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. e/ vyhlášky 423/1991 Zb. je primárne pôsobiť preventívne vo vzťahu k poistenému a k dodržiavaniu jeho zákonných povinností. Sekundárnou úlohou tohto ustanovenia je sankcionovať poisteného za to, že porušil povinnosti, plnenie ktorých pod hrozbou sankcie od neho požaduje zákon. Uvedené ustanovenie je významné najmä v tom, aby osoby, ktoré sú poistené (prevádzkovateľ a vodič) pristupovali k prevádzke motorového vozidla obozretne a dodržiavali povinnosti a predchádzali tak vzniku škôd. Je nepochybné, že zákaz zverenia motorového vozidla osobe bez predpísaného vodičského oprávnenia je povinnosťou významnou, ktorej nedodržanie môže mať tragické následky tak, ako sa stalo aj v prejednávanom prípade. A keďže žalovaný ako prevádzkovateľ túto povinnosť porušil a zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nemala predpísané vodičské oprávnenie, vzniklo žalobcovi právo na náhradu všetkých vyplatených súm, ktoré vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poistenému, t.j. žalovanému. Nič na danom prípade nemení fakt, že žalovaný mal špecifické postavenie, nakoľko bol zároveň v pozícii prevádzkovateľa a vlastníka motorového vozidla, t.j. poisteného a zároveň aj v pozícii poškodeného. Uvedená kumulácia osôb je prípustná v zmysle ust. § 3 ods. 2 vyhlášky č. 324/1991 Zb.. Tomuto negatívne dôsledku konania žalovaného sa žalovaný mohol jednoducho vyhnúť tým, že by riadenie motorového vozidla nezveril osobe bez vodičského oprávnenia, čím by nedal dôvod na uplatnenie postihového práva zo strany poisťovne.

7. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu sa podľa odvolateľa javí, že súd vnímal žalovaného najmä ako poškodeného, ktorému bola spôsobená významná ujma na jeho zdraví pri dopravnej nehode. Napadnutým rozsudkom okresný súd zároveň poskytuje zvýšenú ochranu subjektu, ktorý sám vo významnej miere porušil povinnosti prevádzkovateľa a vlastníka motorového vozidla tým, že zveril vedenie vozidla 15-ročnej priateľke na náročnom úseku s 12 % klesaním za zlých poveternostných podmienok. Žalovaný, ktorý v čase dopravnej nehody mal 23 rokov, bol už vo veku, kedy vedel posúdiť riziká spojené s riadením motorového vozidla, a preto mal konať maximálne obozretne a dodržiavať svoje povinnosti.

8. Ďalším dôvodom, pre ktorý okresný súd zamietol nárok žalobcu v časti náhrady za vyplatené bolestné a SSU, bol rozpor s dobrými mravmi. V prejednávannej veci podľa názoru žalobcu neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali posúdenie uplatnenia postihového práva za rozporné s dobrými mravmi. Žalobca si uplatnil zákonný nárok, nepostupoval inak nepoctivo, šikanózne, zneužívajúc svoje právo postihu voči žalovanému, či inak narúšajúc rovnosť účastníkov občianskoprávneho vzťahu. Naopak, porušenie povinností na strane žalovaného je prvotnou príčinou vzniku práva žalobcu na postih, a je jednoznačné, že žalovaný sa takémuto postihu mohol jednoducho vyhnúť tým, že by si riadne plnil svoje zákonné povinnosti a vedenie vozidla nezveril osobe bez vodičského oprávnenia. S uvedenou právnou argumentáciou sa stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 257/2009 zo dňa 14. marca 2011, v ktorom nepovažoval aplikáciu ust. § 3 ods. 1 OZ vo vzťahu k možnosti zníženia postihu za dôvodnú a právne prípustnú. Uvedené rozhodnutie síce rieši spor, v ktorom bol uplatnený iný druh postihu - neoznámenie poisťnej udalosti v zákonnej lehote, avšak možno ho aplikovať aj na ďalšie druhy postihov.

9. Pokiaľ okresný súd záverom dôvodí, že významnou (okrem iných) okolnosťou je aj skutočnosť, že žalovaný je sám osobou postihnutou, vyradenou z pracovného procesu, ktorý nie je schopný uhradiť náhradu vyplateného bolestného a SSU, žalobca uvádza, že nemajetnosť žalovaného nie je dôvodom na nepriznanie dôvodne uplatneného nároku. Napokon zníženie postihu súdom nie je možné s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1M Cdo 3/2004 zo dňa 23.11.2004, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o postihu uplatneného podľa § 11 ods. 2 vyhl. č. 423/1991 Zb. nie je oprávnený aplikovať moderačné ustanovenia § 450 OZ a dokonca ani podľa § 25 vyhlášky (nakoľko moderačné právo podľa tohto ustanovenia patrí len samotnej poisťovni).

10. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaný označil napadnutý rozsudok za zákonný. Nebolo mu zrejmé, ako sa môže poisťovňa domáhať sumy, pokiaľ má doživotné následky a je odkázaný na pomoc druhej osoby, zabúda, nevie sa zorientovať, je ťažko zdravotne postihnutá osoba. Aj odvolanie píše jeho matka, nakoľko má ochrnutú celú pravú stranu a nevie písať. Taktiež mu nie je jasné, ako mohli sudy rozhodovať bez jeho prítomnosti, keď po dopravnej nehode bol 2 mesiace v kóme, pričom ani nebolo dokázané, že by dal viesť motorové vozidlo menovanej. Po prebratí z kómy si následne nepamätá nič, až keď prečítal rozsudok, tak opakoval to isté, čo bolo napísané v rozsudku. Doklady od lekárov pritom dokazujú, ako je na tom aktuálne zdravotne. Je to nezvratný stav, je na liekoch, psychiatrii, nikdy si nezaloží rodinu a je odkázaný na pomoc matky. Žiada preto potvrdiť napadnutý rozsudok tak, aby mu bola vyplatená doživotná ujma, ako aj bolestné vo výške 68.000 eur. Nie je podľa neho možné prihladať na to, že Allianz poisťovňa je akciová spoločnosť, ale ide o človeka, ktorý je doživotným mrzákom. Dodal, že nemá žiadny majetok, len dôchodok, aj na ten bolo exekučne siahnuté.

11. V písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného žalobca uvádza, že žalovaný zmätočne opakuje tvrdenia uvádzané v tomto a ďalších právoplatne ukončených konaniach. Danosť nároku žalobcu na náhradu vyplateného plnenia voči žalovanému na základe ust. § 11 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 423/1991 Zb., a preto vznesené námietky nie sú opodstatnené. Pokiaľ ide o opakované tvrdenie žalovaného, že má z dopravnej nehody doživotné následky, je potrebné uviesť, že sám žalovaný zveril vedenie motorového vozidla 15-ročnej osobe.

12. Napokon, v poslednom vyjadrení žalovaný zotrval na doterajšej argumentácii. Poukázal na to, že poisťovňa Allianz zavádzala sudy, že žalovaný v dobe havárie nemal vodičský preukaz. Zopakoval, že po dopravnej nehode bol v kóme, nevedel sa k ničomu vyjadriť. Zdôraznil, že poisťovňa sa bráni tomu, čo má uhradiť. Z tohto dôvodu požiadala o zmedializovanie veci.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.356,84 eur) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. .

14. Procesná spôsobilosť (§ 67 CSP) - oprávnenie konať samostatne pred súdom, t.j. realizovať jednotlivé procesné úkony - patrí do okruhu procesných podmienok na strane strany sporu. V prípade fyzickej osoby je táto spôsobilosť v zásade daná v rozsahu, v akom má (dotknutá osoba) spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Súd je povinný na túto procesnú podmienku prihladať v ktoromkoľvek štádiu konania, pričom bez jej splnenia nie je možné vo veci meritórne rozhodnúť. S ohľadom na jej charakter ide o prekážku/podmienku odstrániteľnú (súdom) a to postupom predvídaným právnou úpravou v § 68 CSP.

15. Z opísaného aspektu/hľadiska odvolací súd poznamenáva, že súčasťou spisu je :

- lekárske vyjadrenie psychiatra MUDr. G. zo dňa 21.10.2015 (č.l. 60 spisu), v zmysle ktorého je žalovaný vedený v evidencii psychiatrickej ambulancie pre organickú poúrazovú poruchu osobnosti. Vyžaduje trvalú medikáciu, je nesamostatný, v popredí klinického obrazu je obsahovo chudobné, simplexné myslenie so zníženou chápvosťou a zníženou schopnosťou úsudku,
- nález klinického psychológa PhDr. Q. zo dňa 25.9.2017, resp. nález psychiatra Hornooravskej nemocnice s poliklinikou MUDr. R. zo dňa 28.9.2017 (č.l. 71, 72 spisu), obsahom ktorých nálezov je (predovšetkým) záver o ťažkom organickom psychosyndróme s mentálnou výkonnosťou na úrovni

strednej duševnej zaostalosti žalovaného, regresné tendencie výkonnosti, nesamostatnosť, ľahká ovplyvniteľnosť, neschopnosť vytvárať relevantné úsudky, zvažovať z dlhodobého hľadiska.

16. V predchádzajúcom bode opísané odborné úsudky nemôžu viesť k inému záveru, než ku konštatovaniu neschopnosti žalovaného relevantne vystupovať v konaní (realizovať procesné úkony) pred súdom a to bez ohľadu na skutočnosť (inak by totiž išlo o neakceptovateľný formalizmus), či žalovaný bol/nebol obmedzený alebo pozbavený spôsobilosti na právne úkony súdnym rozhodnutím. Inými slovami, závažná diagnóza žalovaného v podobe organickej poruchy osobnosti s mentálnou výkonnosťou na úrovni strednej duševnej zaostalosti vylučuje možnosť, že by takáto osoba mohla v potrebnom rozsahu chápať zmysle/účel predmetného súdneho konania a náležite v ňom svoje práva brániť.

17. Ako už bolo vyššie uvedené, prostriedky na elimináciu možných nepriaznivých dôsledkov takéhoto nežiaduceho stavu (nerovnosti) na výsledok súdneho konania upravuje priamo procesná norma, preto okresný súd v ďalšom priebehu konania v intenciách sformulovaných úvah odvolacieho súdu vykoná vhodné opatrenia na odstránenie dotknutého nedostatku podmienok konania na strane žalovaného ustanovením vhodného procesného opatrovníka. V súdnej veci totiž žalovaný napriek svojmu zásadnému zdravotnému hendikepu vystupoval pred súdom sám (výzva na vyjadrenie na č.l. 35 spisu, predvolanie na pojednávanie na č.l. 67 spisu, oznámenie zmeny termínu - č.l. 74 spisu, hoci napr. v súvisiacej veci vedenej pod sp. zn. 1C/33/2008 bol zastúpený advokátom), na čom nič nemení skutočnosť, že (až) na pojednávanie konané dňa 24.10.2017 „splnomocnil“ svoju matku.

18. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** dovolanie prípustné.